

Malfarb Taurus

System ociepleń ścian zewnętrznych budynków

Zakres stosowania:

System Malfarb Taurus, przeznaczony jest do wykonywania izolacji termicznej ścian zewnętrznych budynków nowo wznoszonych jak i istniejących. System zapewnia doskonałą izolację termiczną, bardzo dobrą odporność na czynniki atmosferyczne i odporność ogniową (klasyfikowany jako nie rozprzestrzeniający ognia przy grubości płyt styropianowych nie przekraczającej 200 mm i klasy styropianu E).

Klasyfikacja systemu:

Malfarb Taurus: ETICS-EPS-EN 13499-1-F-I2-PE500

Elementy systemu:

- AKRYS 3000 KLEJ PS - mineralno-polimerowa zaprawa klejąca do przyklejania płyt ze styropianu
- AKRYS 3000 KLEJ ZS - mineralno-polimerowa zaprawa klejąca do wykonywania warstwy zbrojonej
- Masa Podkładowa MT-45 – masa podkładowa pod tynk akrylowy

- Tynk Akrylowy o granulacji 1,5 mm i 2 mm
- Tynk Silikonowo – Silikatowy o granulacji 1,5 mm i 2 mm
- Tynk Silikonowy o granulacji 1,5 mm

- Siatka z włókna szklanego BAUTEX ST 112-100/7 KM posiadająca Aprobata Techniczną AT-15-8339/2010

- Płyty styropianowe o grubości 5 do 20 cm spełniające co najmniej wymagania dla styropianu o kodzie EPS-EN13163-T2-L2-W2-S2-P4-BS75-DS(N)2--TR100 wg PN-EN 13163:2004 klasy co najmniej E wg PN-EN 13501-1:2004 (samogasnące wg Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 kwietnia 2004 r., Dz U Nr 109, poz. 1156) i spełniające dodatkowo następujące wymagania:
 - wymiary powierzchniowe – nie więcej niż 600 x 1200 mm
 - powierzchnie płyty – szorstkie po krojeniu z bloków

- krawędzie – proste, ostre i bez wyszczerbień
- deklarowany opór cieplny minimum 1,00 m²K/W

- Łączniki mechaniczne dopuszczone do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie

- Materiały do wykańczania miejsc szczególnych elewacji – listwy taśmy, siatki narożnikowe, materiały uszczelniające

W ramach danego systemu niedozwolone jest stosowanie produktów nie wchodzących w skład danego systemu

Narzędzia i sprzęt

- Pace metalowe do nakładania zapraw mas klejących oraz mas tynkarskich
- Pace z tworzywa sztucznego do zacierania mas tynkarskich
- Pace pokryte papierem ściernym do wyrównywania powierzchni i krawędzi przyklejonych płyt z wełny i styropianu
- Piłki ręczne lub noże do cięcia płyt
- Mieszadła koszykowe napędzane wiertarką elektryczną
- Wiertarki do wiercenia otworów na łączniki
- Aparaty do zmywania powierzchni ścian
- Rusztowania, siatki ochronne

Wskazówki wykonawcze

Na efekt końcowy wykonanej wyprawy tynkarskiej może mieć wpływ rodzaj podłoża. Dlatego też, w przypadku występowania podłoża zróżnicowanego (jak np. tynk cementowo-wapienny połączony z podłożem betonowym) zaleca się wcześniejsze przespachlowanie jego całej powierzchni zaprawą klejowo-szpachlową.

Przygotowanie podłoża i elewacji

Podłoże musi być nośne, odtłuszczone, czyste i suche oraz wolne od kurzu, plam i wykwitów pochodzenia biologicznego i chemicznego (solnych lub korozyjnych). W przypadku występowania tego rodzaju plam i wykwitów należy zastosować specjalne materiały przeznaczone do ich likwidacji. Wszelkie luźne, niezwiązane z podłożem warstwy (odspojone tynki lub złuszczone powłoki malarskie) trzeba usunąć. W sytuacji, gdy nierówności są większe niż 1 cm ścianę należy wyrównać, ubytki wypełnić zaprawą wyrównawczą a następnie, całość wyrównać (przespachlować) zaprawą szpachlową. Przy mniejszych nierównościach podłoże wyrównać

zaprawą szpachlową. Stare, mocno chłonne podłoża zagruntować środkiem gruntującym zmniejszającym ich chłonność np. Aktiv Grunt, marki Malfarb. Elementy elewacji tj. drzwi, okna, parapety muszą być zamontowane przed nałożeniem systemu ociepleń. Należy zwrócić uwagę na zachowanie odpowiedniej odległości obróbki blacharskiej od powierzchni elewacji oraz jej odpowiednie ułożenie tak aby woda deszczowa została prawidłowo odprowadzona.

Elementy elewacji takie jak rury spustowe należy zdjąć przed przystąpieniem do przyklejania izolacji.

Montaż płyt

Przed rozpoczęciem prac ociepleniowych należy wyznaczyć wysokość cokołu i zamontować listwę startową.

Płyty ocieplenia powinny być przed nakładaniem dokładnie oczyszczone, a zaprawa klejowa przygotowana zgodnie ze wskazówkami na opakowaniu.

Masę klejową należy nakładać na płycie styropianowej na obrzeżach pasami o szerokości 3 – 4 cm, a na pozostałej części styropianu plackami o średnicy ok. 8 cm. Pasma należy nakładać na obwodzie płyty w odległości ok. 3 cm od krawędzi tak, aby przy przyklejaniu nie wyciskała się poza krawędzie styropianu. Należy nałożyć ok. 3 do 6 placków na płytę styropianową o wymiarach 500 x 1000 mm, przy czym należy przestrzegać zasady, aby placki pokrywały nie mniej niż 40% powierzchni płyty. Bezzwłocznie po nałożeniu kleju należy osadzić płytę na ok. 2 cm przed płytą przyklejoną poprzednio, a następnie dosunąć ją do płyt już przyklejonych i docisnąć aż do uzyskania równej płaszczyzny z sąsiednimi płytami. Masę klejową, która wycisnęła się poza obrys płyty należy usunąć. Masa klejowa nie może wyciskać się na styku płyt – tworzą się wówczas mostki termiczne.

Niedopuszczalne jest poprawianie położenia płyt po upływie kilku minut. W przypadku niewłaściwego przyłożenia płyty do ściany należy ją oderwać, zebrać masę klejową i wykonać ponownie proces nakładania masy i przyklejania płyty do ściany.

Płyty należy układać w układzie poziomym z zachowaniem mijankowego układu spoin, a w narożach płyty powinny być ułożone w sposób zapewniający wiązanie. Naroża okienne i drzwiowe należy izolować tak aby w narożniku nie stykały się krawędzie płyt.

Powierzchnię płyt należy dokładnie wyrównać przez przetarcie papierem ściernym. Przetarcie można wykonać nie wcześniej niż po 3 dniach od przyklejania płyt.

W uzasadnionych przypadkach należy wykonać dodatkowe mocowanie płyt za pomocą łączników mechanicznych. Ilość i rozmieszczenie łączników powinno być określone w projekcie ocieplenia dla konkretnego budynku.

Przy ociepleniu ścian do wysokości 20 m, które mają mocną i dobrze oczyszczoną warstwę powierzchniową nie jest uzasadnione stosowanie łączników. Długość stosowanego łącznika powinna być taka, aby co najmniej 8 cm było osadzone w ścianie. Głównka łącznika nie może wystawać poza płaszczyznę płyty, dlatego w płycie należy wyciąć gniazdo na główkę łącznika o głębokości ok. 2 -3 mm i łącznik osadzić tak, aby główka i trzpień rozporowy były całkowicie schowane w zagłębieniu.

Wykonanie warstwy zbrojonej

Wykonanie warstwy zbrojonej na styropianie można rozpocząć nie wcześniej niż po 3 dniach od chwili przyklejenia płyt. Niedopuszczalne jest pozostawienie izolacji bez osłony na dłuższy czas niż 2 tygodnie. Jeżeli styropian nie zostanie z jakichś powodów pokryty warstwą zbrojoną (przerwanie prac z powodu nagłego ochłodzenia) to należy sprawdzić jego jakość. Płyty pożółkłe wymagają oczyszczenia przez przetarcie pacą z papierem ściernym.

Przed nałożeniem siatki na płyty należy nałożyć zębatą pacą metalową warstwę zaprawy klejowej Akryl 3000 ZS przygotowaną zgodnie ze wskazówkami na opakowaniu. Najpierw gładką stroną pacy nakładamy zaprawę, a następnie przeciągamy ją zębatą stroną. W świeżą warstwę zaprawy za pomocą pacy wtapiamy siatkę. Siatka powinna być napięta bez sfałdowań i całkowicie wciśnięta w masę klejową. Sąsiednie tkaniny powinny być układane na zakład nie mniejszy niż 50 mm.

Narożniki otworów okiennych, drzwi powinny być wzmocnione przez naklejenie dodatkowych kawałków tkaniny. Siatka przyklejona do ściany nie może być ucięta na krawędzi narożnika, lecz należy ją wywinąć na następną ścianę pasem o szerokości ok. 20 cm.

W celu zwiększenia odporności mechanicznej warstwy ociepleniowej należy:

- na wszystkich narożach wkleić perforowane kątowniki aluminiowe
- w części parterowej zastosować dwie warstwy siatki

Powierzchnia warstwy zbrojonej powinna być równa, nierówności należy wyrównać papierem ściernym i zagruntować preparatem Aktiv Grunt zgodnie z opisem na opakowaniu.

Grubość warstwy zbrojonej powinna wynosić 3 – 5 mm.

Wykonanie tynku zewnętrznego

Przy wykonywaniu tynku w systemie ociepleń Malfarb Taurus, tynk można nakładać na zagruntowaną powierzchnię dopiero po całkowitym wyschnięciu warstwy zbrojonej, co w optymalnych warunkach następuje po 3-4 dniach. Wysoka wilgotność powietrza i niska temperatura powietrza powodują znaczne wydłużenie schnięcia warstwy zbrojonej

Na 24 godziny przed nakładaniem tynku podłoże należy zagruntować Masą Podkładową w kolorze zgodnym z kolorem tynku zewnętrznego.

Opakowanie zawiera produkt gotowy do stosowania. Przy długim okresie magazynowania bezpośrednio przed użyciem tynk należy dokładnie wymieszać (wiertarką/mieszarką wolnoobrotową z mieszadłem koszykowym) aż do uzyskania jednorodnej konsystencji. Dalsze mieszanie nie jest wskazane gdyż może doprowadzić do nadmiernego napowietrzenia masy.

Masę tynkarską nałożyć na podłoże cienką, równomierną warstwą na grubość ziarna, za pomocą pacy ze stali nierdzewnej. Następnie pacą

plastikową ukształtować fakturę tynku, zacierając nałożoną masę ruchami kolistymi.

Należy unikać pracy na powierzchniach bezpośrednio nasłonecznionych, nagranych i przy silnym wietrze. W celu ochrony niewyschniętej wyprawy tynkarskiej przed szkodliwym oddziaływaniem czynników atmosferycznych zaleca się zastosowanie na rusztowaniach odpowiednich siatek ochronnych.

W przypadku niektórych kolorów dostępnych w komputerowym systemie kolorowania, poszczególne szarże wyrobu po zakolorowaniu mogą różnić się nieznacznie odcieniem. W celu uniknięcia różnic niezbędne jest wykonanie powierzchni stanowiącej odrębną całość architektoniczną, w jednym cyklu roboczym, produktami o tym samym numerze partii produkcyjnej umieszczonym na każdym opakowaniu.

W przypadku posiadania produktów z różnych partii produkcyjnych zaleca się wymieszać je ze sobą w celu ujednoczenia odcienia. Ewentualne poprawki należy wykonywać metodą „mokre na mokre”.

Przed aplikacją wyrobu prosimy o sprawdzenie zgodności koloru we wszystkich opakowaniach ze złożonym zamówieniem.

Podczas nakładania i wysychania tynku powinna występować bezdeszczowa pogoda z temperaturą powietrza i podłoża od +5°C do +25°C i wilgotnością poniżej 70%. Należy unikać pracy na powierzchniach bezpośrednio nasłonecznionych i przy silnym wietrze. Nowo nałożony tynk chronić przed opadami atmosferycznymi aż do jego całkowitego utwardzenia. W celu ochrony niewyschniętej wyprawy tynkarskiej przed szkodliwym oddziaływaniem czynników atmosferycznych zaleca się zastosowanie na rusztowaniach odpowiednich siatek ochronnych.

Wysychanie:

Czas schnięcia nałożonego na podłoże tynku (w temperaturze +20°C i wilgotności względnej powietrza 55 %) wynosi ok. 8 godzin. Całkowite utwardzenie wyprawy tynkarskiej następuje po 24 godzinach. Niska temperatura i wysoka wilgotność powietrza wydłużają okres wysychania tynku, nawet do kilku dni.